

X. 4. udvalg.

Den sociale, økonomiske og politiske integreringsproces, som den administrerende magt havde påbegyndt, var derfor yderst vanskelig. Den påbegyndte udvikling af en nationalitetsfølelse gennem forbedrede transport- og kommunikationsmuligheder, indførelsen af et fælles sprog og oprettelsen af fælles sociale, økonomiske og politiske institutioner havde imidlertid gjort store fremskridt. Australiens politik med hensyn til Papua og Ny Guinea var baseret på selvbestemmelsesretten og ønsket om at sikre befolkningens økonomiske, sociale og politiske fremskridt. Fastsættelsen af datoer for den videre politiske udvikling var uforenelig med de eksisterende forhold, men den australske regering ville hele tiden handle i overensstemmelse med befolkningens ønsker.

I et fransk indlæg understregedes på baggrund af beretningen fra besøgsmissionen, i hvilken Frankrig havde deltaget, de store fremskridt, der var sket i befolkningens sociale, økonomiske og politiske vilkår.

II. Resolutionsforslagene.

Liberias resolutionsforslag tog Formynderskabets beretning og besøgsmissionens anbefalinger til efterretning samt anmodede i øvrigt blot den administrerende magt om at tage skridt til at overføre den udøvendende og lovgivende magt til områdets valgte repræsentanter.

En række afro-asiatiske lande fremlagde imidlertid et resolutionsforslag, der bl. a. gentog kravet fra sidste års Generalforsamlings resolution 2348 (XXII) om fastsættelse af en snarlig dato for uafhængighed samt afholdelse af frie valg, overvåget af FN. — Den australske repræsentant påpegede, at dette sidste indicerede, at de i begyndelsen af 1968 afholdte valg i området ikke havde været frie til trods for, at den af Formynderskabets råd udsendte besøgsmission kun havde lovord til overs for den måde, hvorpå valgene var blevet gennemført.

Uanset stærkt pres fra adskillige afro-asiatiske lande nægtede Liberia at trække sit resolutionsforslag tilbage, og for at hindre dets vedtagelse anmodede de afro-asiatiske forslagsstillere derfor om prioritet for deres senere fremsatte forslag. Dette blev vedtaget med 46 stemmer for (afro-asiatiske

lande, herunder samtlige arabiske, de kommunistiske samt Guyana og Spanien) og 26 imod (vestlige lande, herunder de fem nordiske, Ceylon, Israel, Japan, Malaysia, Singapore, Thailand samt Panama og Sydafrika), medens 25 afstod (de latinamerikanske lande samt enkelte afro-asiatiske lande, herunder Etiopien og Indien).

Herefter blev det afro-asiatiske forslag vedtaget med 65 stemmer for og 14 imod (vestlige lande, herunder de fem nordiske), medens 17 afstod (områdets asiatiske nabolande: Ceylon, Indien, Japan, Kina, Malaysia, Singapore og Thailand samt Frankrig, Grækenland, Irland, Israel og Liberia, og af latinamerikanske lande Barbados, Jamaica, Trinidad/Tobago samt Mexico og Panama).

Da Liberia insisterede på alligevel at få sit forslag til afstemning under henvisning til, at det ville gavne områdets befolkning, bl. a. fordi den administrerende magt kunne støtte det, blev der med 40 stemmer for (herunder de fem nordiske lande) og 38 imod, medens 16 afstod, truffet beslutning om også at stemme om det liberianske resolutionsforslag. Dette blev også vedtaget — med 41 stemmer for (vestlige lande, herunder de fem nordiske, 10 latinamerikanske lande samt af afro-asiatiske udover områdets nabolande, hvortil Indonesien havde sluttet sig, Den centralafrikanske Republik, Elfenbenskysten, Etiopien, Iran, Israel, Liberia, Madagascar, Sierra Leone og Tyrkiet) og 37 imod (afro-asiatiske, herunder samtlige arabiske og de kommunistiske lande), medens 17 afstod (af afro-asiatiske lande Afghanistan, Ceylon, Ghana, Mauritius, Nepal, Niger, Pakistan, Philippinerne, Senegal og Togo, af latinamerikanske lande Guatemala, Guyana og Venezuela samt endvidere Frankrig, Sydafrika, Spanien og Jugoslavien).

I en bitter stemmeforklaring fremhævede Sudan, der havde været drivkraften bag det afro-asiatiske forslag, at det sidst vedtagne resolutionsforslag i sin helhed var uacceptabelt og at samtlige dets paragraffer stred imod de hidtil fra afro-asiatisk side hævdede principielle afkoloniseringspunkter.

I Plenarforsamlingen blev den afro-asiatiske resolution (res. 2427) den 18. december 1968 vedtaget med 72 stemmer for og 19 imod, medens 24 afstod.